

<u>משלי כד</u> (יז) בנפל <אויבך> אויבך אל תשמח ובכשלו אל יגל לבך: (יח) פן יראה ה' ורע בעיניו והשיב מעליו אפו: <u>אבות ד:יט</u> [כ] שמואל הקטן אומר (משלי כד) בנפול אויבך אל תשמח ובכשלו אל יגל לבך פן יראה ה' ורע בעיניו והשיב מעליו אפו: <u>ילקוט שמעוני תורה פרשת בשלח רמז רלג</u> אמר רבי שמואל בר נחמני מאי דכתיב ולא קרב זה אל זה כל הלילה בקשו מלאכי השרת לומר שירה לפני הקב"ה אמר להם הקב"ה מעשה ידי טובעים בימים ואתם אומרים שירה לפני: <u>מגילה י:</u> ואמר רבי יוחנן: מאי דכתיב +שמות י"ד+ ולא קרב זה אל זה כל הלילה - בקשו מלאכי השרת לומר שירה, אמר הקדוש ברוך הוא: מעשה ידי טובעין בימים ואתם אומרים שירה? - אמר רבי אלעזר: הוא אינו שש, אבל אחרים משיש. ודיקא נמי, דכתיב כן ישיש ולא כתיב ישוש, שמע מינה.	<u>משלי יא:</u> בטוב צדיקים תעלץ קריה ובאבד רשעים רנה: <u>תהלים נח</u> (יא) ישמח צדיק כי חזה נקם פעמיו ירחץ בדם הרשע: <u>מגילת תענית (ליכטנשטיין) הסכוליון</u> /חמשה עשר בסיון/ בחמיסר ביה ובשתת עשר ביה גלו אנשי בית שאן ואנשי בקעתא. ואף הם היו לישראל יתד תקועה בימי יון כלפי הערבים מפני שלא נתחיבו גלות בראשונה ולא הגלה אותם לא יהושע בן נון ולא דוד מלך ישראל וכיון שנתחיבו גלות תקפה יד בני חשמונאי עליהם והגלו אותם יום שהגלו אותם עשאוהו יום טוב ששמחה היא לפני המקום שמלכותם מסתלקת מן העולם שנאמר ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה ליי' המלוכה. ה' מלך עולם ועד אימתי כשיאבדו גוים מארצו ואומר יתמו חטאים מן הארץ וגומר.
<u>ברכות ט:</u> דאמר רבי יהודה בריה דרבי שמעון בן פזי: מאה ושלוש פרשיות אמר דוד, ולא אמר הללויה עד שראה במפלתן של רשעים, שנאמר: +תהלים ק"ד+ יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את ה' הללויה. הני מאה ושלוש, מאה וארבע הויין! אלא שמע מינה: אשרי האיש ולמה רגשו גוים חזא פרישה היא. דאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יוחנן: <u>ברכות י:</u> כל פרישה שהיתה חביבה על דוד, פתח בה באשרי וסיים בה באשרי; פתח באשרי - דכתיב, +תהלים א'+ אשרי האיש, וסיים באשרי - דכתיב +תהלים ב'+, אשרי כל חוסי בו. הנהו בריוני דהוו בשבכותיה דרבי מאיר והוו קא מצערו ליה טובא, הוה קא בעי רבי מאיר רחמי עלויהו כי היכי דלימותו. אמרה ליה ברוריא דביתהו: מאי דעתך? - משום דכתיב: +תהלים ק"ד+ יתמו חטאים, מי כתיב חוטאים? חטאים כתיב! ועוד, שפיל לסיפיה דקרא: ורשעים עוד אינם, כיון דיתמו חטאים - ורשעים עוד אינם? אלא, בעי רחמי עלויהו דלהדרו בתשובה - ורשעים עוד אינם. בעא רחמי עלויהו והדרו בתשובה.	